

a liberálisokat és a zsidókat, s lerakja egy új, nemzeti, keresztény rend alapjait. A Prónay nevére emlegetett különítmények településről településre jártak, megfélemlítve a zsidókat és a vélhetően kommunistákkal rokonszenvezőket. Megzsarolták és megsarcolták a „gazdag” zsidókat, és mintegy példát mutatva a lakosságnak, gyakran nyilvánosan végezték ki áldozataikat.⁴⁴ Volt olyan település, így Horthy akkori főhadiszállása, Siófok, vagy Veszprém, Marcali, Szekszárd, Pápa és Kecskemét, ahol Prónay és Ostenburg emberei tömeggyilkosságokat hajtottak végre.⁴⁵ A Duna-Tisza közén Héjjas Iván különítménye garázdálkodott.

A találomra meggyilkolt zsidókon kívül az ellenforradalmi kivégzőosztagok igen sok baloldali érzelmű embert is meggyilkoltak: ipari munkásokat, föld nélküli parasztokat, ellenzéki értelmiségieket. Különösen megdöbbenő módon, hidegvérrel gyilkolták meg 1920. február 17-én Somogyi Bélát és Bacsó Bélát, a szocialista *Népszava* zsidó újságíróit. A tettesek, köztük Megay Ferenc, Soltész István és Kovarcz Emil, Ostenburg tisztjei közül kerültek ki. Az akkori belügyminiszter, Beniczky Ödön, aki 1925-ben éppen a Somogyi-Bacsó-ügy tárgyalása kapcsán öngyilkosságot követett el, olyan vallomást tett, hogy a kettős gyilkosságot maga Horthy indítványozta volna, mert bosszantották a két újságíró cikkei.⁴⁶

Kovarcz Emil az egyik legzabolátlanabb antiszemita nőtte ki magát a harmincas-negyvenes évekre. 1939 februárjában például másokkal kézigránátokat hajtatott egy budapesti zsidó gyülekezetbe, 1944-ben pedig vezető szerepet játszott a Szálasi-rendszerben.

Abbeli aggodalmában, hogy a fehérterror láttán a szövetségesek tovább szigorítják a békefeltételeket, több mérsékelt konzervatív politikus a vérontás beszüntetésére kérte Horthyt. Apponyi Albert gróf például, aki a párizsi béketárgyalásokon részt vevő magyar delegációt vezette, a kormányt is figyelmeztette a megszárlások előnytelen külföldi visszhangjára. Levelét az alsóház 1920. március 17-i ülésén maga Simonyi-Semadam Sándor miniszterelnök olvasta fel, hozzátéve, hogy „a zsidógyűlölet, a zsidók iránti ellenszenv nem ér annyit, mint Magyarország területi integritása”⁴⁷.

Még 1919 őszén főnemesi deputáció járt Horthynál, melyben Bethlen István gróf, Andrássy Gyula gróf és Károlyi József gróf is részt vett. 1920. február 1-jén Bárczy István, az igazságügy-miniszter nyújtott át neki memorandumot.⁴⁸ Ám hasztalanok voltak a terror beszüntetésére tett lépések; Horthy és klikkje eltökélte, hogy megtisztítja az országot a „kommunista veszélytől”.

Prónay, Ostenburg és a többi tiszt civil verőlegényei nagyrészt a hagyományosan közönyös alsó középosztályból kerültek ki, amelyet az elvesztett háború katasztrofális következményei tettek forrófejűvé. De részt